

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 1218/25
4.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Предрага Васића, председника већа, Мирославе Вучетић и Валентине Тодоровић Воркапић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из..., ЈМБГ ..., чији је пуномоћник Петар Учајев, адвокат из Београда, Новопазарска 41, против туженог Акционарског друштва за ваздушни саобраћај “Air Serbia”, са седиштем у Београду, Јурија Гагарина 12, матични број 07044275, ПИБ 100001765, чији је пуномоћник Александар Бугарин, адвокат из Београда, Скендербегова 3/3, ради поништаја анекса уговора о раду и другог, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П1 374/24 од 7.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 4.6.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ СЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П1 374/24 од 7.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 374/24 од 7.10.2024. године, ставом првим, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништен Анекс уговора о раду бр. 2677/1 од 5.7.2018. године, као незаконит. Ставом другим изреке пресуде обавезан је тужени да тужиоцу исплати: на име зараде износ од 620,47 динара са законском затезном каматом почев од 11.12.2020. године па до коначне исплате; на име накнаде зараде за коришћење годишњег одмора: износ од 13.029,87 динара са законском затезном каматом почев од 11.7.2020. године па до коначне исплате, износ од 7.509,33

динара са законском затезном каматом почев од 11.8.2020. године па до коначне исплате и на име накнаде зараде за боловање износ од 1.165,66 динара са законском затезном каматом почев од 11.9.2020. године па до коначне исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове у укупном износу од 478.793,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до коначне исплате.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући је у целости из свих законских разлога. Трошкове је тражио и определио.

Испитујући правилност ожалбене првостепене пресуде у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11, 55/14 и 18/20), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба туженог неоснована.

У поступку доношења ожалбене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбама члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити су учињене друге битне повреде одредаба парничног поступка на које указује жалба, а не ради се ни о неправилној примени материјалног права.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку следи: да је тужилац у био у радном односу код туженог, радни однос му је престао код туженог у току трајања ове парнице; да је био анексом уговора о раду распоређен на радно место вође кабинског особља са основном зарадом од 59.188,00 динара за пун фонд радних часова када му је тужени уручио понуду од 5.7.2018. године са овде оспореним анексом уговора о раду као Анексом уговора о раду који је заведен код туженог под бр. 2677/1 дана 5.7.2018. године за радно место возача -организациона јединица транспорт са основном зарадом од 42.136,00 динара за пун фонд радних часова; да је тужиоцу понуђено радно место за које се тражи средњи степен стручне спреме са којим је он и засновао радни однос код туженог, у међувремену је завршио високу школу струковних студија, и Б категорија коју је поседовао, а требао је да вози комби, за шта није имао искуства; да је тужени образложио понуду за премештање тужиоца на радно место возача потребом процеса и организације рада која се огледа у повећаној потреби за обављањем ових послова код послодавца који је усвојио Правилник о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова који је објављен на огласној табли 18.6.2018. године и ступио на снагу 26.6.2018. године којим је на пословима возача у организационој јединици транспорт повећан за једног извршиоца; да је тужени при том пре тога био расписао интерни конкурс за вођу кабинског особља из чега произилази да је потреба за вођом кабинског особља постојала; да је отпуштен возач који је радио на одређено време због истека времена на који је засновао радни однос, а који је био професионални возач, за разлику од тужиоца; вештачењем преко вештака за економско-финансијску област утврђено је да је тужени тужиоцу исплатио припадајућу зараду за радно место возача односно накнаде зараде, али да тужиоцу који је од октобра 2018. године па до престанка радног односа 30.10.2020. године остварио само осам часова рада, а да је био одсутан иначе, да је био на боловању те да је користио годишњи одмор, потом боловање, тужени остао дужан износе до којих је дошао судски вештак водећи рачуна да на терет туженог као послодавца пада само накнада за боловање до 30 дана уколико се има да узме да је тужени имао да остане на радном месту вође кабинског особља и то су износи које је тужилац и захтевао по преиначеној тужби, решење је од раније правноснажено о преиначењу тужбе, а вештак је определио и датуме доспећа.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостпени суд је, с позивом на одредбе члана 171 став 1 тачка 5 и члана 172 став 1 Закона о раду, стао на становиште да понуда за закљученог оспореног анекса уговора о раду дата је са позивом на разлоге који у моменту достављања понуде нису били такви да одговарају стварним потребама односно да није постојала стварна потреба за премештај тужиоца са радног места вође кабинског особља на радно место возача-транспорт, на које он фактички није ни ступио по потписивању спорног анекса јер је био одмах затим на боловању односно био је даље одсутан пошто је послодавац био дужан дати одређене и јасне разлоге који оправдавају измену уговорених услова рада, било субјективне, било објективне природе, а запослени мора знати прави и конкретан разлог због чега се врши премештај и у вези са тим измена његових услова рада и основне зараде, као што је овде био случај, дакле, да правилна примена законских одредаба даје право послодавцу да запосленом може да понуди измену уговорених услова рада, али ова могућност не даје овлашћење послодавцу да уговорене услове рада мења по својој слободној вољи, већ морају постојати промењене околности које се тичу организације рада и процеса рада које оправдавају примену законских одредаба, а које обавезују послодавца да своју понуду образложи, односно да наведе конкретне и одређене разлоге за измену закљученог уговора, јер запослени мора да зна конкретан и прави разлог због чега му се нуди измена услова рада, чиме би му се омогућило да се изјасни на разлог које истиче послодавац, те да премештај запосленог на друго радно место превентивно може уследити само због потребе процеса и организације рада код послодавца, а та потреба се огледа у увођењу нових односно укидању старих послова, статусним и организационим променама, размештају запослених зависно од њихових способности, примени мера за унапређивање технологије рада и радних поступака, отклањању узрока застоја у раду или лоших односа међу запосленима, увођењу мера за боље функционисање делова система рада и у другим ситуацијама, при чему се под одговарајућим послом сматра посао за чије обављање се тражи иста врста и степен стручне спреме, који су утврђени уговором о раду, те да то што послодавац има право да понуди измену уговорених услова рада, не даје овлашћење послодавцу да уговорене услове рада мења по својој вољи, већ мора постојати разлог који је образложен у понуди, а у понуди коју је добио уз оспорени анекс уговора о раду као Анекс уговора о раду бр. 2677/1 заведен код туженог 5.7.2018. године као разлог тужени јесте дао потребу процеса и организације рада пошто је актом о измени акта о систематизацији послова у организационој јединици транспорта повећан број извршилаца на радном месту возача за један, али из образложења се не види зашто је баш тужилац који је био на радном месту вође кабинског особља за које је постојала потреба јер је претходно расписан интерни конкурс за вођу кабинског особља имао бити премештен на радно место возача, за које јесте имао потребу, али једнако као и за радно место вође кабинског особља не којем је тужилац већ био, а при том возач који је радио на одређено време као професионални возач је отпушен није му продужен уговор, те је првостпени суд закључио да очигледно није постојала стварна потреба туженог за премештај тужиоца на радно место возача. Са наведеног је првостепени суд поништио Анекс уговора о раду бр. 2677/1 од 5.7.2018. године односно одлучио као у првом ставу изреке првостепене пресуде. Како је висину потраживања тужиоца односно разлике зараде односно накнаде зараде у периоду од октобра 2018. године до престанка радног односа тужиоцу, а која би била исплаћена да је тужилац остао на радном месту вође кабинског особља првостпени суд утврдио вештачењем, као и датуме доспелости, то је усвојио тај захтев, заједно са каматом од датума доспелости које је нашао вештак на шта тужилац има право према општим правилима о накнади штете и на камату према одредби члана 277 Закона о облигационим односима.

Другостепени суд у потпуности прихвата чињенично стање утврђено у првостепеном поступку, као и примену материјалног права од стране првостепеног суда па с тога детаљно не образлаже пресуду применом одредбе члана 396 став 2 Закона о парничном поступку.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио материјално право.

Наиме, одредбом члана 171 став 1 тачка 5 Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/14) прописано је да послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада (у даљем тексту анекс уговора о раду) ради промене елемената за утврђивање основне зараде, радног учинка, накнаде зараде, увећане зараде и других примања запосленог који су садржани у уговору о раду у складу са чланом 33 став 1 тачка 11 овог закона.

Одредбом члана 33 став 1 тачка 11 овог закона прописано је да уговор о раду садржи елементе за утврђивање основне зараде, радног учинка, накнаде зараде, увећане зараде и друга примања запосленог.

Одредбом члана 172 став 1 Закона о раду прописано је да уз анекс уговора о раду (у даљем тексту анекс уговора) послодавац је дужан да запосленом достави писмено обавештење које садржи: разлоге за понуђени анекс уговора, рок у коме запослени треба да се изјасни који не може бити краћи од осам радних дана и правне последице које могу да настану непотписивањем анекса уговора.

Имајући у виду цитиране одредбе Закона које су примењене на утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд одлучио када је усвојио тужбени захтев тужиоца и поништио Анекс уговора о раду од 5.7.2018. године закључен између тужиоца и туженог којим је тужилац распоређен на послове возача са нижом основном зарадом од оне коју је имао на месту вође кабинског особља.

Са свега наведеног потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке.

Имајући у виду опште правило о накнади штете из одредаба члана 154 Закона о облигационим односима, те околност да је тужени тужиоцу у утуженом периоду до престанка радног односа исплаћивао због незаконитог анекса ниже износе зараде односно накнаде зараде, правилно је првостепени суд одлучио кад је усвојио тужбени захтев тужиоца који се односи на новчано потраживање.

Са свега наведеног потврђена је првостепена пресуда у ставу другом изреке.

Потврђено је и решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, као засновано у свему на одредбама члана 153 и 154 Закона о парничном поступку те одредби члана 277 Закона о облигационим односима.

Како је жалба туженог одбијена као неоснована, то је и његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка неоснован и одлучено је решењем садржаним у ставом другом изреке ове пресуде.

На основу изложеног применом одредаба члана 390 и 165 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11, 55/14 и 18/20) одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Предраг Васић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић